

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۲/۰۷/۲۶

جليل غنى

ژورناليزم دوست يا دشمن مردم (بخش پنجم)

تأثير متقابل ژورناليزم و سياست

موازين و اصول ژورناليزم، مقررات و اصولی نيست که بر سنگ حک شده باشد و غير قابل تغيير باشد، و تعديل نگردد. در هر کشور نظر به شرايط فرهنگي، قوانين حاکم بر آن کشور، محدوديت‌های متنوع حاکم بر جامعه، و نياز مردم آن کشور، اين اصول و موازين، قابل تعديل و تغيير است. تغييرات چند دهه‌ی اخير در همه‌ی امور و شؤون حياتی جوامع، باعث تغييرات در مناسبات ژورناليزم و ژورناليست‌ها، در همه‌ی ساحات اين مسلک گرديده است. توأم با تغييرات اجتماعی و سياسی و اقتصادی و فرهنگي، حساسيت‌ها و تغييراتي در روابط ژورناليزم با سياست‌گران و جامعه نیز به وجود آمده است و به اين ترتيب کار ژورناليست‌ها همواره زير نظر اهل خبره، سياستمداران و مردم است؛ که اين امر از یک جانب دقت کامل تهيه‌کنندگان خبرها و گزارش‌ها را به‌ويژه در رابطه با مبارزات سياستمداران و اظهارات آنها، توضيح موقف‌های آنها و کارکرد حکومت و نهادهای مختلف رسمی را ايجاب می‌کند. از جانب ديگر هرگونه اشتباه و برخورد نامناسب سياست‌گران را در مسايل ملی و محلی برجسته می‌سازد و آنها را در معرض قضاوت مردم قرار می‌دهد. همان‌طوری که سياست‌گران، هر کلمه و جمله و خبر و گزارش و تحليل ژورناليستان را زير نظر دارند، ژورناليست‌ها نیز هر حرکت و نظر و گفتار سياست‌گران را با غور و دقت بيش‌تر تحليل و تجزيه می‌کنند. يگانه مرجع و کسانی که از اين مقابله‌ها برای ارائه‌ی حقايق و نظريات به وجه احسن منفعت می‌برند، شهروندان هستند که از رعايت اصول و موازين آزادی رسانه‌های همگانی در یک جامعه‌ی باز و آزاد منفعت می‌برند. البته مشروط بر اين‌که هم ژورناليست‌ها رسالت‌شان را درک و متعهدانه ایفا کنند و هم دستگاه استخدام‌کننده و رسانه نقش خود را به‌حیث «فانوس رهنمای جامعه» فراموش نکنند.

رابطه‌ی ژورناليزم با سياست و سياست‌گران از همان آغاز فعاليت‌های ژورناليستيک، حتی به‌شکل ابتدای آن، مشهود بوده و ارتباط تنگاتنگ بين اين دو ستون جامعه وجود داشته است. در جهان امروز و در عصر حاضر که از آن به عنوان عصر ارتباطات یاد می‌شود، با تعريف، اهداف مشخص، سازمان‌دهی متشکل و قانونی، قوانين و مقررات لازم در یک جامعه‌ی پيش‌رفته و آزاد، فعاليت کار ژورناليستيک قانون‌مند گرديده و در عين زمان محدوديت‌هایی بر آن وضع شده است که کار مسؤولانه و قانونی ژورناليست‌ها و رسانه‌ها را عايم‌سند، بی‌طرفانه و عاری از اتهامات و تعرض بر حریم شخصی اشخاص و همچنان مکلف به رعايت حقوق افراد و مخاطبان آن می‌سازد.

یکی از فرصت‌هایی که نزديکی مناسبات و روابط ژورناليست را با سياست‌گران فراهم می‌سازد، پارلمان‌های جامعه‌های دموکراتيک است که تماس‌های مداوم سياست‌گران و ژورناليست‌ها و مناسبات اجتماعی بيرون از حوزه‌ی وظیفوی را ايجاد می‌کند. در جريان چنین تماس‌های مداوم است که مناسبات نزديک آنها تأثيرات احتمالی بر هر دو جانب، هم ژورناليست و هم سياستمدار، وارد می‌کند. ژورناليست در نتیجه‌ی اين نزديکی‌ها شايد مناسبات شخصی را بر اصل رعايت بی‌طرفی و کتمان برخی حقايق که فکر می‌کند باعث ضرر به اين سياستمدار و یا خدشه‌دار شدن مناسبات او درکل با سياستمداران گردد، ترجيح دهد و در نتیجه اصل آفاقی‌بودن موقفش را به‌عنوان یک ژورناليست زير پا کند. از جانب ديگر سياستمدار و عضو پارلمان راه آسان‌تر و کم‌مصرف‌تری برای رساندن پیام‌هایش به حوزه‌های رأی‌دهی و مردمی که به او رأی داده‌اند، با استفاده از خبرنگار، بيابد و از آن طريق، آنچه را می‌خواهد به گوش رأی‌دهندگان و حوزه‌ی انتخاباتی‌اش برساند؛ که در هر دو صورت چنین نزديکی و ايجاد روابط دوستانه بين دو جانب نه مصلحت است و نه رعايت اصول و موازين خبرنگاری در یک جامعه‌ی دموکراتيک و آزاد.

تفاهم و احترام متقابل بين خبرنگار و سياستمدار عامل مهم رعايت مقررات رسمی و غيررسمی از جانب هر دو طرف است.

بی‌مناسبت نخواهد بود که اشاری از تجربه‌ی شخصی خود را در همين رابطه نیز بیفزایم.

د پانو شميره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرو مخکې په خیر و لولئ

از هنگامی که در رادیوی «صدای امریکا» چه به عنوان خبرنگار و چه به حیث آمر نشرات سرویس دری کار می‌کردم، اصول این رسانه را به یاد دارم. یکی از مقررات این رادیو آن است که خبرنگار حق ندارد از وسایط نقلیه، موتر و سایر وسایط سیاستمدار و یا نهاد و مؤسسه‌یی که از آن گزارش تهیه می‌کند، استفاده نماید. خبرنگار حق ندارد در محافلی که از آن خبر و گزارش تهیه می‌کند غذا صرف کند، خبرنگار حق ندارد هیچ نوع تحفه و پاداشی از مراجع و منابعی که گزارش تهیه می‌کند قبول نماید، اگر کدام نهاد و یا مرجع تحفیه‌یی به نام دفتر او اهدا می‌کند خبرنگار باید آن را رسماً اطلاع داده و تسلیم دفترش کند. این موازین برای آن وضع شده است تا خبرنگار تحت تأثیر قرار نگیرد و بتواند آزادانه و بدون هرگونه جانبداری و احساس جبران احسان طرف مقابل، مصاحبه و یا گزارش خود را مطابق اصول و موازین خبرنگاری و مبرا از هرگونه جانبداری، تهیه کند.

موضوع دیگری که مورد ارزیابی پژوهشگران قرار دارد، خودمختاری ژورنالیست‌ها است که با فشارهای گوناگون در جامعه‌های پیشرفته و دموکراتیک مواجه هستند.

ژورنالیست‌ها در انجام وظایفشان و ارائه‌ی اطلاعات و پوشش‌های خبری آزادانه، بی‌طرفانه، آفاقی، و متوازن و به‌موقع، به خودمختاری بدون محدودیت‌های غیرقانونی، به‌خصوص از جانب سیاستمداران در ژورنالیزم سیاسی، و همه فعالیت‌های ژورنالیستیک دیگر، نیاز دارند. اما یکی از فشارها و یا انتقادهایی که از ژورنالیست‌ها می‌شود خودمختاری آن‌ها است ولی در حالی که خودمختاری ژورنالیست پهنای بی‌قید و قیود برای انجام وظایف مسلکی وی است، با آن هم منتقدان ادعا می‌کنند که:

«ژورنالیست‌ها فاقد خودمختاری‌های لازم برای ایفای نقش‌شان، به عنوان ناظر بی‌طرف در یک جامعه‌ی دموکراتیک هستند».¹

فشار دیگر بر ژورنالیست‌ها از جانب سیاستمداران است که سعی دارند آجندا و مرام خود را بر آنان بقبولانند که این امر، خودمختاری ژورنالیست‌ها را محدود می‌سازد.

دیگری، فشارهای اقتصادی و تجارتي است که در جامعه‌ی آزاد و دموکراتیک با اقتصاد لیبرال که نقش کلی در تمویل رسانه‌ها با نشر آگهی به‌حیث یکی از منابع عمده‌ی مالی یک رسانه دارد، کوشش دارند یک نشریه را بر مبنای آرزومندی‌های اقتصادی خودشان بچرخانند.

فشار عمده‌ی دیگر به‌ویژه در ژورنالیزم سیاسی، همکاران سیاستمداران هستند که به‌نام (Spin Doctor) (هم‌کار سیاسی که کوشش دارد مطمئن گردد دیگران، یک روی‌داد را با یک دید به‌خصوص سیاسی، تعبیر و تفسیر نمایند) یاد می‌شوند. آن‌ها هرگونه تلاش را به‌ویژه در رابطه با تبلیغات سیاسی گروه‌هایی که به آن تعلق دارند، به‌خرج می‌دهند، تا چنان تعبیرها و گزارش‌ها موافق به اهداف همان گروه باشد.

پژوهشگران روند توسعه‌ی ژورنالیزم سیاسی بعد دیگری را هم در ارتباط با کار ژورنالیزم سیاسی ارزیابی کرده و با این انتقاد بر کار ژورنالیست‌ها تأکید دارند که گفته می‌شود در جامعه‌ی دموکراتیک و پیشرفته، ژورنالیست‌ها متهم می‌شوند که «بیش‌تر بر خورد عملی در گزارش‌های سیاسی را در نظر می‌گیرند؛ نه این‌که سیاست را به‌حیث یک روی‌داد با ارزش خبری در نظر بگیرند» که از آن قبلاً به نام «مقدس‌ترین ژورنالیزم» یادآوری شد. انتقادهای سیاستمداران را از چنین روش ژورنالیست‌ها، تقریباً در همه گزارش‌های رسانه‌های گوناگون، به‌ویژه در دوران مبارزات انتخاباتی برای دفاتر محلی تا ریاست جمهوری در این نوع جوامع، می‌توان دید و خواند که ادعا دارند ژورنالیست‌ها هنگام بحث بر آجندای سیاستمداران از چنین روشی پی‌روی می‌کنند و به‌جای تحلیل و تجزیه‌ی آجندای سیاستمداران، سعی دارند نقشی را در تعیین آجندای سیاسی سیاستمداران داشته باشند و روی موضوعات عمده‌ی مورد بحث روز، تصمیم بگیرند. چنین روشی موقف بی‌طرفی ژورنالیست‌ها را صدمه می‌زند و اصل توازن و بی‌طرفی و غیرجانبدارانه‌ی خبرنگار را بیش‌تر در رابطه با سیاست و سیاستمدار و آجندای آن‌ها مورد سؤال قرار می‌دهد.

در جامعه‌های آزاد و پیشرفته که در آن آزادی بیان و فکر در چارچوب قوانین نافذ تضمین گردیده، اختلاف نظر به‌معنای دشمنی و خصومت، مثل جوامع بسته و دیکتاتوری‌ها نیست؛ بلکه هم خبرنگار و هم تحلیلگران حق ابراز نظر آزادانه را دارند و خوانندگان و بینندگان رسانه‌های همگانی هم می‌دانند که کدام یک از این رسانه‌ها بی‌طرف و غیرجانبدار است و کدام یک از کدام سیاستمدار جانبداری می‌کند.

پی‌روی دوامدار و جانبدارانه از یک سیاستمدار در یک رسانه‌ی معتبری که به رعایت بی‌طرفی و نشرات غیرجانبدارانه و متوازن متعهد است، آن را به (Advocacy Journalism) «ژورنالیزم تدافعی» سقوط می‌دهد که از یک داعیه‌ی مشخص دفاع می‌کند و یا دیدگاه‌هایی را در رابطه با یک داعیه‌ی خاص ارائه می‌دارد.

¹ -Erik Albaek, Arjen Van Dalen, Nael Jebri, Claes H. DE Vreese: Political Journalism in Comparative Perspective P-35, 2014

نمونه‌هایی را از این دست هم در جامعه‌های پیش‌رفته و آزاد می‌توان دید که بیش‌تر نشرات آن‌ها به اصل توازن یک گزارش ارزش نداده و با پُررویی از اشخاص مشهور و نامدار دفاع می‌کنند، و هم در نظام‌های توتالیتر و دیکتاتوری می‌توان دید که مداح، سخنگو و مدافع پالیسی‌های حکام و یا اشخاص بانفوذ و رهبران حزبی و قدرت‌مندان محلی هستند.

در جامعه‌های باز، آزاد و مردم‌سالار، ژورنالیزم سیاسی در ارائه‌ی اطلاعات و معلومات به رأی‌دهندگان جهت کمک در تصمیم‌گیری‌شان در رأی‌دادن به کاندیدان مورد نظرشان، و یا هم موضوعاتی که در واحدهای اداری مسکونی‌شان به رأی، گذاشته می‌شود، نقش کلیدی را ایفا می‌کند.

البته هدف‌های ژورنالیزم سیاسی به این خلاصه نمی‌شود و شامل همه مسایل و موضوعاتی می‌گردد که به نحوی از انحا به توسعه و سایر امور و روی‌دادهای سیاسی محل زندگی، ایالت‌ها و یا هم در سطح ملی کشوری که در آن زندگی می‌کنند، مورد بحث و نظر است. ژورنالیزم سیاسی زمینه‌ی مباحثه و ابراز نظر را بر این وسایل چه در روزنامه‌ها و جراید و چه در تلویزیون‌ها و رادیوها و چه در رسانه‌های دیجیتالی و حتی فیسبوک و توییت فراهم می‌سازد. اما در تمام این عملیه‌ها و رسانه‌ها چه چاپی است و چه تصویری و صوتی و یا دیجیتالی نقش عمده را تهیه‌کننده‌ی گزارش‌ها و تحلیل‌ها و گردانندگان این مباحث و کنفرانس‌ها، یعنی ژورنالیستان، ایفا می‌کنند. بنابراین دانستن و آگاهی خبرنگاران و گردانندگان و نویسندگان از گزارش‌ها، نتایج پژوهش‌ها در مورد مسایل سیاسی، سؤالاتی که در رابطه با گزارش و یا تهیه‌ی معلومات مطرح است، حتمی است؛ تا بتوانند مطالب و اطلاعاتی فراهم سازند که محتوا و جهات مختلف گزارش و سؤال‌هایی را که در گفت‌وگوها مطرح می‌شود، ارتقا دهند و تا جایی که امکان دارد معلومات کافی و قناعت‌بخش را به وجه احسن و کامل به مخاطبان‌شان فراهم سازند.

خلاصه هر ژورنالیست قبل از رفتن به یک مصاحبه و یا نشست برای تهیه‌ی یک گزارش و یا گردانندگی یک گفت‌وگو، می‌زگردد، باید کار خانگی خود را تا حد امکان و به وجه احسن، انجام داده باشد.

ژورنالیزم سیاسی رکن اصلی یک نظام مردم‌سالار یا دموکراتیک است؛ البته در صورتی که آزادی رسانه‌های همگانی در قوانین یک جامعه‌ی دموکراتیک تضمین و تثبیت شده باشد. در غیر آن نمی‌توان یک نظام دموکراتیک را بدون داشتن آزادی رسانه‌های همگانی، دموکراتیک خواند؛ چون رسانه‌های همگانی آزاد صدای رسا و بی‌بدیل مردم است و مردم پایه‌ی اساسی و ستون مستحکم یک نظام مردم‌سالار هستند. دموکراسی زمانی در یک جامعه سیر نزولی و زوال را در پیش می‌گیرد که مردم در آن نقشی نداشته باشند.

در جامعه‌های باز و مترقی و دموکراتیک، نقش ژورنالیزم سیاسی مثل احزاب سیاسی و سایر جریان‌های سیاسی و ارزش‌های دموکراتیک، رشد قابل ملاحظه‌ی یافته و عمده‌ترین نقش را در سمته‌ی اذهان و افکار عامه به‌خصوص در امور مربوط به روش حکومت و طرح‌ها و پلان‌های حکومت با تدویر میزهای گرد با اشتراک صاحب‌نظران و دانشمندان، مصاحبه‌ها، گزارش‌های تحقیقی، بررسی ادعاهای حکومت در زمینه‌ی ارائه‌ی خدمات و تفکیک حقایق از تبلیغات میان‌تهی و دروغ‌ها تا سطح رئیس جمهور، حلاجی می‌کند و اذهان عامه را روشن می‌سازد. به‌طور مثال رسانه‌های خبری و رسانه‌های همگانی در ایالات متحده‌ی امریکا (در چهارسال ریاست جمهوری دونالد ترامپ) بیش از سی‌هزار دروغ دونالد ترامپ را که در بیانیه‌ها و کنفرانس‌های رسانه‌های همگانی خود گفته بود، ثبت کرده‌اند و هر روزی که ادعای نادرستی در کدام موردی می‌کرد، رسانه‌های همگانی با مقایسه‌ی چنین ادعاها با حقایق موجود، چه ارقام بود و چه پروژه‌های عام‌المنفعه و یا اظهارات قبلی در امور داخلی و یا خارجی، نشر می‌کردند و حقیقت را یادآوری و واضح می‌ساختند، که گفتار او نادرست و دور از حقیقت است.

نقش دیگر ژورنالیزم سیاسی در جامعه‌های باز و دموکراتیک رهنمایی مردم به‌خصوص در جریان مبارزات انتخاباتی اعضای مجلس نمایندگان و سنا در کانگرس و یا اعضای مجالس نمایندگان و سنای ایالت‌های مختلف است. در چنین موارد رسانه‌های گروهی در معرفی و سوابق کار کاندیداها، گذشته‌ی امور شخصی، دستاوردها، کامیابی‌ها و نارسایی‌های آن‌ها و پلان‌های کاری‌شان برای آینده چه در سطح کانگرس مرکزی و چه ایالتی، نقش ناظر داشته و نه تنها به هریک از کاندیداها موقع مساوی برای توضیح هدف‌ها و پلان کاری‌شان می‌دهند، بلکه هر یک از این پیشنهادها و استراتژی‌های آن‌ها را با دانشمندان و متخصصان بخش‌های مختلف مورد ارزیابی قرار داده و رأی‌دهندگان را آماده‌ی تصمیم‌گیری در مورد کاندیدای مورد نظرشان می‌سازند. البته نمی‌توان ادعا کرد که کاستی‌هایی در پوشش‌های خبری و تحلیل‌ها و تبصره‌ها وجود ندارد. آفاقی بودن تحلیل‌گران و گردانندگان میزهای گرد و مصاحبه‌ها، عمده‌ترین شرط بی‌طرفی و میزآلودن از ذهن‌گرایی، هم از جانب ژورنالیست‌ها در تحلیل‌ها و تفسیرها، با حفظ گردانندگان و گزارش‌گران است و هم از جانب اشتراک‌کنندگان.

احتراز از قضاوت بر موضوعات مورد بحث و یا تهیه‌ی گزارش از جانب ژورنالیستان، یکی از اصول و موازین بی‌طرفی یک ژورنالیست و هر رسانه است؛ زیرا ژورنالیست وظیفه دارد حقایق را مستند و متوازن، و به اسرع وقت به مخاطبان خود ارائه کند، نه این‌که بر صحت و سقم آن قضاوت نماید.

مدافعان ژورنالیزم مدرن، به تعبیر دیگر ژورنالیزم عامه، به این باورند که برای این که دموکراسی بتواند شگوفانی و جذابیت خود را در جهان متمدن مجدداً به دست آورد، باید بازتاب و عکس‌العمل عامه را بپذیرد و ابتکاراتی برای دخیل‌ساختن مردم در عملیهی دموکراتیک روی دست گیرد. هدف این بخش از ژورنالیزم که می‌توان آن را ژورنالیزم عامه (Public Journalism) خواند و کار آن شباهت کلی به (Public Diplomacy) دیپلوماسی عامه دارد، این است که جامعه را با ژورنالیست‌ها و دستگاه‌های خبررسانی همکار سازد، ارزش‌های دموکراتیک را اعاده کند و اعتماد عامه را به ژورنالیست‌ها استحکام بخشد.

در سال‌های اخیر در ایالات متحدهی امریکا اصطلاح «خبرهای جعلی» شک و شبهه‌هایی را بین مردم در رابطه با نشرات رسانه‌های همگانی به وجود آورده است. این اصطلاح در چهار سال حکومت دونالد ترامپ در ایالات متحدهی امریکا (۱۹۱۷ تا ۱۹۲۱) بیش‌تر از همه از طرف خود رئیس جمهور، به‌کار رفت و از همان روز اول انتخابش به‌حیث رئیس جمهور، در برابر سؤال‌های مخالف میل خود از جانب خبرنگاران، این اصطلاح را به‌کار می‌برد و حتی گاهی رسانه‌ها را «دشمن مردم» نامید.

جم اکاستا (Jim Acosta) سرتیم خبرنگاران تلویزیون (CNN) سی.ان.ان. در قصر سفید کتابی دارد تحت همین عنوان (The Enemy of The People) «دشمن مردم» که تفصیل آن در این بخش گنجانده شده است. کاربرد اصطلاح «خبرهای جعلی» در سال‌های اخیر، و قبل از آن‌که دونالد ترامپ به ریاست جمهوری انتخاب شود، تا حدی در نظر و اعتماد مردم نسبت به مقولهی خبرنگار و رسانه‌های گروهی تزلزل ایجاد کرده بود. از آن پس به نظر می‌رسد این طرز تلقی رو به‌تزايد نهاده، به‌ویژه سهولت امکان دست‌بازی و جعل‌کاری و تغییر محتوای خبرها و گزارش‌ها، به‌نحوی که کاملاً مغایر مفهوم اصلی یک خبر و یا گزارش است، اعتبار و اعتماد مردم را به ژورنالیستان و منابع خبری و رسانه‌های همگانی با کاهش قابل ملاحظه مواجه ساخته است.

جم اکاستا در این کتاب خود بحث مفصلی در مورد این دو اصطلاح «خبرهای جعلی» و «رسانه‌های همگانی دشمن مردم»، دارد که دونالد ترامپ آن را عنوان کرده است. دونالد ترامپ در توییتی که از تفریح‌گاه خود در ایالت فلوریدا در جریان سؤال‌هایی در رابطه با ادعای مداخله‌ی روسیه در انتخابات ریاست جمهوری سال 2016 منتشر ساخت، از چنین ادعاها که منجر به تحقیقات جداگانه از جانب یک کمیسیون مستقل از سوی دولت و بعداً تحقیقات کانگرس در مورد این اتهام علیه دونالد ترامپ گردید، شدیداً ناراحت بود. او در واکنش به این مسایل، هم اصطلاح «خبرهای جعلی» و هم «رسانه‌های همگانی دشمن مردم» را به‌عنوان تهدید به‌کار برد و گفت: «خبرهای جعلی رسانه‌ها در تلویزیون‌های NBC، ABC، CBS، CNN دشمن من نیستند این‌ها دشمن مردم امریکا هستند».²

جیم اکاستا می‌نگارد که این اظهارات ترامپ عمدی و هدف‌مندانه برای تهدید بوده است؛ او می‌نویسد:

«ترامپ از یک حد فاصل روشن، تخطی کرد این یک حرکت غیر امریکایی است نباید بدون واکنش بماند».³ با وجود این، دونالد ترامپ نخستین رئیس جمهور امریکا نیست که این اصطلاح را به‌کار برده است؛ بلکه قبل از او، ریچارد نکسن رئیس جمهور ایالات متحده از 20 جنوری 1969 تا 9 اگست 1974 در جریان افتضاح و اترگیت که منجر به استعفای وی گردید، نیز رسانه‌های همگانی را «دشمن» خوانده بود. بار اول این اصطلاح را استالین دیکتاتور اتحاد جماهیر شوروی سابق، به‌عنوان یک تهدید به رسانه‌های همگانی آن زمان اتحاد جماهیر شوروی، به‌کار برده بود.

جم اکاستا یگانه رسانه‌ی همگانی و خبرنگاری نیست که قصر سفید را تهدیدی به آزادی رسانه‌های همگانی می‌داند، نویسندگان و پژوهش‌گران دیگر نیز در ایالات متحده روش دونالد ترامپ رئیس جمهور امریکا و به‌کار بردن اصطلاحات «رسانه‌های همگانی دشمن مردم» و یا «خبرهای جعلی» از جانب رئیس جمهور را تهدید جدی بر رسانه‌های همگانی تلقی کردند:

«امروز وسایط نشراتی امریکا اصرار دارند که تحت فشار بی‌سابقه با لفاظی‌ها و انتقادهایی از جانب دونالد ترامپ مواجه هستند. او رسانه‌ها را «دشمن مردم» و یا خبرها را «خبرهای جعلی» می‌خواند و از روی‌دادهای رسانه‌های همگانی و اجتماعات سیاسی برای انتقاد از خبرنگاران و دستگاه‌های نشراتی مشخص استفاده می‌کند که تهدیدی بر آزادی رسانه‌های همگانی است».⁴

2 -Jim Acosta, The Enemy of The People P- 75

3 -Jim Acosta(same reference)

4 -Mark R.Levin, Unfreedom of the Press. P-95

با وصف این مخالفت‌ها با گزارش‌های رسانه‌های همگانی دونالد ترامپ از کارکردها و اختلافات با رسانه‌ها، هیچ‌گامی او نشرات تحت کنترول دولت یا ژورنالیزم دولتی را تأیید نکرده، بلکه این مخالفت او ناشی از پوشش‌های خبری در رابطه با شایعات دخالت روسیه در انتخابات ریاست جمهوری سال 2016، و آوازه‌ها و پروپاگانداها در باره‌ی اعضای خانواده‌ی او، سلامت دماغی و شایعه‌پردازی در مورد متهم شدن او بوده است.

ادامه دارد

د پانو شمیره: له 5 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنيزې بنې پاروالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په څیر و لولئ